

ikke saa heldig med sin Forklaring, som han var paa forskellige andre Punkter. Der staar i Lovforslaget, at de, der ønske at indgaa Ægteskab, skulle afgive en Erklæring paa Tro og Love, og jeg henstiller, om man ikke kunde nøjes med denne Erklæring paa Tro og Love og lade den Paategning af Forloverne om, at Erklæringen, saa vidt de vide, er rigtig, falde. Hvad vil det nemlig sige: saa vidt de vide? Det forekommer mig, at en saadan Paategning er saa vag og har saa ringe Betydning, at har man gjort det ene Skridt, som den højtærede Justitsminister ganske rigtig paapegede, ved at foreslaa betydelige Lempelser i, hvad der nu finder Sted, kunde man ogsaa gøre det næste Skridt og fuldstændig afskaffe Forloverinstitutionen. Der vilde ingen Skade ske derved.

Det undrede mig ikke saa lidt, at den højtærede Justitsminister haanede den omtalte Murer paa den Maade, som det skete, søgte at gøre Mureren latterlig, fordi han har gjort det ene, at staa paa sin Ret. Det kan jo være, at det i den højtærede Justitsministers Øjne er noget ringe, at en Mand absolut vil hævde sin Ret, men unaetelig falder det lidt underligt, at det netop i en Justitsministers Øjne skulde være saa ringe en Sag, at en Mand ubetinget vil hævde sin Ret. Man kunde tro, at det omvendte vilde have været Tilfældet. Nu kunde jeg have forstaaet den højtærede Ministers Maade at tage Sagen paa, hvis jeg i mine Udtalelser i Gaar med et eneste Ord havde nævnet Mureren, men det har jeg ikke. Der maa være en helt anden Anledning til, at den højtærede Minister omtaler Manden paa den Maade, han gør. Imidlertid maa jeg fremhæve, at Mureren ikke alene har hævdet sin Ret men ogsaa har staaet paa Kongens Ret, holdt paa Betydningen af Kongens Underskrift, og har staaet paa den højtærede Kultusministers Ret. Han har jo haft de tvendes Sanktion paa, at Sognepræsten var forpligtet til at vie ham, og Sognepræsten har til Trods herfor nægtet det. Det kan være, at det i den højtærede Justitsministers Øjne og i mange Medlemmers Øjne er en ganske lille Sag. Det er ikke saa forunderligt for mig. Jeg har ofte erfaret, at mange mene, at det er smaat, at Arbejderne ville indlade sig paa en ugelang, en maanedlang Kamp for at opnaa en halv Times Forkortelse af Arbejdstiden, en halv Time er jo kun en ubetydelig Del af Arbejdsdagen. De staa ganske uforstaaende: over for dette. Og hvorfor?

Fordi de have deres paa det tørre, de mangle intet. De have derfor Vanskelighed ved at begribe, at Folk kunne staa paa og pukke paa deres formentlige Ret og ofre betydeligt for at faa den sat igennem. Der er mange, der have forsøgt at gøre Grin med den Slags Ting, ligesom den højtærede Minister nu søgte, om ikke at gøre Grin, saa dog at haane denne Mand for Maaden, hvorpaa han har taget denne Sag. Det forekommer mig at være lidet stemmende med, hvad der billigvis kan forlanges.

Jeg skal ikke opholde det høje Ting yderligere. Det tilkommer jo det Udvalg, der bliver nedsat om Sagen, at tage det, der er fremkommet ved 1ste Behandling, under Overvejelse og stille Ændringsforslag i saa Henseende. Jeg skulde slet ikke have ulejliget det høje Ting med at tage Ordet paa ny, naar jeg ikke var bleven foranlediget dertil ved den Maade, hvorpaa Justitsministeren havde omtalt denne Murer, der ikke ber i Salen er ført frem af mig.

Justitsministeren (Alberti): Lige over for det ærede Medlems noget irriterede Bemærkninger skal jeg dog tillade mig at henvise til, at naar den berømte Murer er kommen med ind i denne Debat, skyldes det i første Række det ærede Medlem, thi det ærede Medlem satte i Spidsen for sine Udtalelser, da han i Gaar havde Ordet, følgende: „Jeg skal ved denne Lejlighed ikke bukke under for Fristelsen til at komme ind paa en Kritik af den Opræden, som visse Præster have udvist, og som har været meget omtalt saavel i Pressen som ogsaa her i Tinget, idet vedkommende Præster have nægtet, til Trods for deres foresattes gentagne Paalæg, at vie dette eller hint Par. Jeg skal saa meget mindre bukke under for denne Fristelse, som Sagen jo ved Finanslovens 1ste Behandling har været omtalt af min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, og som det vel ogsaa er den, der har foranlediget, at nærværende Lovforslag allerede paa det nuværende Tidspunkt bliver forelagt, idet jeg tror, at den højtærede Kultusminister og den højtærede Justitsminister have været enige om det heldige i hurtigst muligt ved en Lov at faa Ende paa den omtalte Tilstand i Folkekirken.“ Den Sag, som det ærede Medlem i sine Udtalelser sigter til, og hvorunder en Præst til Trods for sine foresattes gentagne Paalæg har nægtet at vie et Par, er jo netop Murerens